

אותיות שלישיות הן אותן רשותם, להראות גנום, להטעטר פלך קדוש. והכל מתחברים ונקשרים בו, והוא מטעטר בעוטותיו בדרכו ישר, ורשותם את הצד הזה ואת הצד הזה, כמו מלך שמתעטר בכל.

בآن נרשם השם הקדוש חקוק בשבעים וששים תיבות שמתעתרות באבות, הפרבה הקדושה העלונה. ואם תאמר, מה הטעם אין כתובות האותיות השלישיות הללו, מהם בסדר ישר כסדרם, ומהם לפניו, לישר את הצד הזה ואת הצד הזה, שהרי שנינו, אתה פוננט מישרים הקדוש ברוך הוא עשה מישרים לשני הצדדים, וכתווב (שםות כי והברית ה_ticks בתוכה הקדושים וגנו, זה הקדוש ברוך הוא. רבינו יצחק אמר, זה יעקב. והכל אחד. אז, מלך שהוא שלם מהכל, דעתו שלמה מהכל, מה דרך אותו המלך? פניו מאריות תמיד כשלש, משום שהוא שלם. וכשدن, הוא דין לטוב ודין לרע, ועל זה צריך להשמר ממנו. מי שהוא טפש, רואה את פניו המלך מאריות ומחייבות ולא נשמר מפניהם.ומי שהוא חכם, אף על גב שהוא רואה שפניה המלך מארים, אמר: המלך ודאי הוא שלם, שלם מהכל, שלם בדעתו, אני רואה שבאותו הואר יושב בדין ונחפה, אף על גב שלא נרא, שם לא כן, לא יהיה מלך שלם, ולבן ציריך להשר.

כן הקדוש ברוך הוא שלם תמיד בגין זה ובגון זה, אבל לא נרא, אלא בפניהם מאריות. ולבן אתם רשותם הטענים לא נשמרם מפניהם. אוטם חכמים צדיקים או מרים: מלך שלם הוא. אף על פי שפניהם נראים מאריות, כדי

אתון תליתאי, איןון אהרון רשימן, לאחזהה גוינין, לאתעטרא במלפא קדישא. ובכל בית מהרבנן ומתקשרין, והוא אתעטר בעטורי הארץ מישר, ורשותם להאי סטרא ולhai סטרא, במלפא דאתעטר בכלא.

הבא אתרשים שמא קדישא גלייפא בשבעין ותרין תיבין, דמתעטרי באבחטא, רתיכא קדישא עלאה. ואי תימא, הגי אהון תליתאי, מאי טעמא לאו איןון בתיבין, מנהון באrho מישר בסדורן, ומנהון למפרע, לישרא להאי סטרא, ולהאי סטרא, קדרשא בריך הרוא צט אה פוננט מישרים, קדרשא בריך הרוא עביד מישרים לתרי סטרוי, וכתיב (שמות כי) והברית ה_ticks בתוך הקדושים וגוי, דא קדרשא בריך הוא. רבינו יצחק אמר, דא יעקב, וכלא חד.

אלא למלפא דאייהו שלים מפלא, דעתיה מלפא. אנפוי נהירין בשמשא פדר, בגין דאייהו שלים. וכד דאין, דאין לטב ודאין לביש. ועל דא בעי לאסתמרא מיניה. מאן דאייהו טפשא, חממי אנפוי דמלפא נהירין וחיקון, ולא אסתמרא מיניה. ומאן דאייהו חפיקא, אף על גב דחמי אנפוי דמלפא נהירין, אמר מלפא ודאי שלים הוא, שלים נהירין, אמר מלפא ודאי שלים הוא, אף על גב דלא אהזיא, דאי לאו הבי, לא יהא מלפא שלים, ועל דא בעי לאסתמרא.

בז קדרשא בריך הוא, שלים פדר בhai גוינא ובhai גוינא, אבל לא אהזיא, אלא בגין דאפין. בגין פז, אינון טפשין חייבין לא אסתמרא מיניה. איןון חכמים זפאיין,